

De plicht om te streven naar vrede

5 mei 2023

VREDE

Dat wens ik
Voor nu en altijd

Ik hoopte
En dacht eigenlijk altijd
Dat iedereen dat wilde...

Vandaag herdenken we...

Maar wat herdenken we eigenlijk?
De tweede wereld oorlog?
De slachtoffers?
Het regime dat dat mogelijk maakte?
De mensen die 'niet anders konden' dan meegaan?
De twee kampen waarin de mensen verdeeld waren?
Dát nooit weer?!
Wat?

Ik zie de vrede niet...

En ook geen leiders die vredesonderhandelingen voeren
Zelfs geen pogingen daartoe doen

Ik zie wel al het andere
Wat we eigenlijk niet meer wilden...
Zijn we daartoe dan verleidt?
Omdat die ene man 'ons' daartoe uitnodigde?
En wij die verleiding niet konden weerstaan?
Echtwaar?

Ik vraag me werkelijk af
Hoe graag wij vrede willen
Als mens, als land, als politiek leider

De beste manier
Om doden te herdenken
Is geen oorlog meer voeren
Lees ik in een 'Loesje'

Dat doen we wél
Volgens Rutte en heel veel anderen
Is het immers 'onze' oorlog
We leveren wapens, tanks, vliegtuigen... en meer
Om de vrede te herstellen?

Hoe verhoud zich dat
Tot die 2 minuten van vanavond...

Ik snap deze wereld niet...

Vrede is niet
Een alleenstaand verhaal
Een geschiedenis die je achter je laat
Het is niet enkel een verleden waarop je terugkijkt
En die je niet meer wilt
Het is een verleden die je met je meedraagt:
Het is 'Geworden Tijd'
Tijd waarin je doelen stelde
En ziet wat ervan geworden is...

Doelen die gaan over
Vrede
Mensenrechten
Democratie
Over liefde voor mensen ...

Doelen die je op meerdere manieren kunt bereiken
We leren gaandeweg
Dat aan alles wat we doen
Een keuze vooraf gaat
Keuzes die we zelf maken
Ook als we verleid worden

Vanavond zijn we 2 minuten stil
Laten we allen vredesduiven sturen
Naar waar het nodig is
Doe maar heel veel vredesduiven dan
Omdat ook dát kan

Ze vliegen waarschijnlijk naar ontelbaar veel plekken...
En vast ook naar De Dam

[Maria Mazarakis](#)